

EEN NIEUW BEGIN

De column 'Hersenspinsels' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Het is een goede gewoonte dat ik aan het begin van een nieuw Spinseljaar de ter kennisnemer of – neemster van het Nieuwjaarsspinsel van harte alle goede wensen toewens, die ik maar bedenken kan en ook nu doe ik dat weer met het allergrootste genoegen. Ik wens u

***Een goed en gezond jaar 2021
met heel veel liefde, geluk, wijsheid, kracht,
moed en vreugde !***

De coronapandemie van het voorbije jaar heeft de ganse aardbol op z'n kop gezet. Geen enkel stukje van onze leefplaneet is daarbij gespaard gebleven. Iedereen en allemaal kregen hun deel, de één meer dan de ander.

Ik zit soms zwaar te peinzen of we nu moeten spreken van een nieuw begin van ons leven of is het herstellen, terug naar het oude met veel nieuwe zaken? We hadden en hebben nog er allemaal mee te maken. Door de overgang van het Coronajaar 2020 naar het Jaar 2021 is het coronaverschijnsel niet verdwenen. In tegendeel: het duurt maar door en wanneer we ervan af zijn?

Joost mag het weten, als u begrijpt wat ik bedoel. Waarbij we ons mogen afvragen of Joost en alle andere geleerden die ons in het vorige jaar met hun wijsheden vermaakten, leerden of lastigvielen, kiest u zelf maar uit, het inderdaad wel weten. Het zal nog heel wat werk en inspanning en "klepper - de - klep" vragen voordat we kunnen zeggen: Hè, hè dat was het! Voordat de mensen die in de gezondheidssector of bij de overheid werken en er in het bijzonder mee te maken hadden, opgelucht adem kunnen halen, de benen strekken, tot rust komen en nieuwe energie opdoen?

Maar dan is het wel nodig dat ze voorlopig "in het niets" verdwijnen, zodat ze alle heftigs wat ze beleefden kunnen verwerken en een plaats in het gemoed kunnen geven. Dus moeten ons motto in minstens het komende halve jaar hetzelfde zijn als van Mijnheer Den Uil in de Fabeltjeskrant: "Oogjes dicht en snaveltjes toe". Zeker op radio en tv en in de schrijvende media!

Maar waar moeten wij dan ons ei kwijt? Wij hebben toch ook ingrijpende dingen meegemaakt die diep op ons leven inwerkten? Wij moeten ons ei toch ook ergens kwijt kunnen? U hebt helemaal gelijk, maar laat de voornoemde mensen gewoon met rust. Snoer u desnoods zelf de mond door er een mondkapje, wat u ongetwijfeld hebt, overheen om u zelf het zwijgen op te leggen, de mond te snoeren en het spreken te beletten.

En als dat toch niet lukt, kunt u misschien terecht bij die lieden die in deze periode als de beste stuurlied aan de wal hun "eigenwijze" raad aan de vaak wanhopige burgers stonden te geven en het dachten beter te weten als Mark en Hugo en hun kompanen van beider kunne's. Die laatsten moesten dan toch maar een oplossing zien te vinden om de aan hun zorgen toevertrouwde binnen- en buitendiekers te vrijwaren van de dit heftige virus of ze te helpen de (vaak) nare gevolgen van deze ongekende besmetting te boven te komen. Voor veel getroffenenen was en is het nog steeds een zaak van "Luctor et Emergo" (Ik worstel en kom boven).

U en ik kennen deze mensen niet. Maar ze zijn allemaal van den zelfden Nederlandse bloede als wij. Het is het leger van de naamlozen die andere naamlozen hebben geholpen hun leven verder te leven. Of dat voor hen een nieuw begin of een voortzetting van het oude zal zijn? Ook hier moet ik zeggen: Joost mag het weten!

Wij wensen u daarbij veel succes en op deze manier mee te maken wat we elkaar in de voorbije dagen hebben toegewenst of in de komende dagen zullen toewensen:

***EEN GELUKKIG - ZALIG - GEZOND EN
VOORSPOEDIG JAAR 2021 !!!***

Tekst: Augustinu., Illustraties: Johannes